

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

en dji skaars die hiemel boe kan sien

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaitstep

Waar die girilies nog moet rollers innie

hare innie strate loep

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegjiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buitons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Alliterasie

Dit is so beknoop van baie mense en shacks dat

ji nie die hemel boe kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegjiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie

emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buitons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

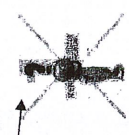
ek hoo die guard se sietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Juterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgbruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

AFR.
GR II

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so bekomp van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oō my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekkie disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

en dji skaars die hiemel boe kan sien

Waa snotn^{ies} laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaitstep

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loep ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Alliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Ellipsis : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oō my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

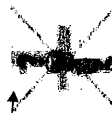
Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar fewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is Alliterasie
 en dji skaars die hiemel boe kan sien Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
 Waa snotnjes laaities haastig oor biesage Assonansie
 strate virrie karre moet saaiSTEP
 Waar die girlies nog moet rollers innie
 hare innie strate loop Ellipsis : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagga fumes innie lug .... Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
 en God van djou vegjet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oo my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
 Ma as die ve'lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se sletels raas, Personifikasie : Sletels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sletels - wat hom herinner dat hy in die tronk is
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warm tien 'n liewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind al die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

Aliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnietjies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaiestep

Waar die girlies nog moet rollers innie

hate innie strate loop

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ....

an God van djou vegiet het!

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvrietoo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en djy glattie vér kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

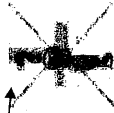
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hiemel boe kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

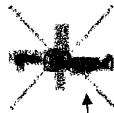
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve-lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels -- wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweilgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnigs laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

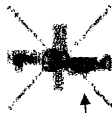
Ellipsis : Gee 'n dromerigs gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegiet het!

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekker disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,

Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van

slietels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → **Alliterasie**
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnries laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saai step
Waar die girliies nog moet rollers innie
hare innie strate loop →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry →
nie oorrie dagga fumes innie lug ... →
an God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sietels raas, →

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die gekkingel van

sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweilgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is ^{Alliterasie}
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnigs laaities haastig oor biesage ^{Assonansie}
strate virrie karre moet saai-step
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ^{Ellips}: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ... ^{Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is}
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvrietoo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekker disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family sték wod en ^{Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is}
ek hoo die guard se sietels raas, ^{Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is}
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warm tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **intertekst**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Intertekst:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

Alliterasie

Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Waa snotrijs laaities haastig oor biesage

Assonansie

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hate innie strate loop

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

an God van djou vegiet het!

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvrietoo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en djy glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroe, my broe

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekkie disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve-lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweimgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnigs laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaitstep

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry

nie oorrie dagg fumes innie lug ...

an God van djou vegjiet het!

Daa het ek opgegroe, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekker disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vér kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al-die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuisde - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Aliterasie

Dit is so beklop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

Assonansie

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hate innie strate loep

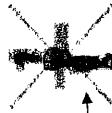
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oō my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sletels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie. : Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologies aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat

hy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaitiep

Waar die girles nog moet rollers innie

hare innie strate loop ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

emosieneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopriet o' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie

emosieneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en djy glattie v'ér kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitropteken gebruik dat die spreker baie

emosieneel is

Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

slietels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
 en dji skaars die hiemel boe kan sien
 Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
 strate virrie karre moet saaitstep
 Waar die girlies nog moet rollers innie
 hare innie strate loep ... →
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagga fumes innie lug ... →
 en God van djou vegjet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oō my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! →
 Ma as die ve'lange na my family stēk wod en
 ek hoo die guard se slietels raas, →
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warn tien 'n iliewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind al die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

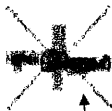
Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroopteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Uitroopteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

- Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)
- Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
 en dji skaars die hiemel boe kan sien → Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
 Waa snotnjes laaities haastig oor biesage → Assonansie
 strate virrie karre moet saaitiep
- Waar die girlies nog moet rollers innie
 hare innie strate loop → *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagga fumes innie lug → *Uitropteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is*
 en God van djou vegiet het!
 Daa het ek opgegroe, my broe
- En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oo' my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.
- Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! → *Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is*
 Ma as die velange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se slietels raas, → *Personifikasie: Sleutels "raas": Beklemtoon harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is*
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind-a-die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → **Alliterasie**
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → **Assonansie**
strate virrie karre moet saai step
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep → **Ellipsis**: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug → **Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is**
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oō my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekkie disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family stêk wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie

emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie : Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
 en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnjes laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saaiSTEP

Waar die girlies nog moet rollers innie

hate innie strate loep ...

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet 'oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuisite - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnijs laaities haastig oor biesage →
strate virrie karre moet saaiestep
Waar die girliës nog moet rollers innie
hare innie strate loop →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry →
nie oorrie dagga fumes innie lug .... →
an God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oō my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sietels raas, →

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekker disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve-lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n iewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweilgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en d'j skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saai step
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagg fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oë my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en d'j glattie vér kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas.

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuisde - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
  - **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
  - **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
  - **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
  - **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

Assonansie

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

hare innie strate loop ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie leuke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al-die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.

Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwy's duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwy's word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwy's.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
 en dji skaars die hiemel boe kan sien → Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
 Waa snotnigs laaities haagtig oor biesage → *Assonansie*
 strate virrie karre moet saai-step
 Waar die girilies nog moet rollers innie
 hare innie strate loop → *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry →
 nie oorrie dagga fumes innie lug ... →
 en God van djou vegiet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe → *Uitrooptekens gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is*

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oó my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:

vannie lekker disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitrooptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vér kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oé soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se slietels raas, → *Uitrooptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is*

Dan wish ek soe ek was by my laaitie → *Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon*

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind-al die tye → *harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is*

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
 en dji skaars die hiemel boe kan sien
 Waa snotnies laaities haastig oor biesage
 strate virrie karre moet saaitiep

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oornie dagga fumes innie lug ...

an God van dju vegjet het!

Uitropteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroe, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopriet'oo my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat dju oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al-die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgewoontes op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is

→ *Alliterasie*

Dit is so beklop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Waa snotnigs laaities haastig oor biesage

→ *Assonansie*

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hate innie strate loop

→ *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

an God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

→ *Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is*

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvrietoo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's

ennie daylight robberies

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

→ *Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.*

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

→ *Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is*

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

→ *Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is*

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweimgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever) → *Alliterasie*
Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en d'j skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → *Assonansie*
strate virrie karre moet saaitstep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ... → *Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is*
en God van d'jou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droom
ek vannie nice time:
vannie lekker disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en d'j glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat d'jou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → *Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is*
Ma as die ve-lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → *Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is*
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n iewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuis - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwyd word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwyd.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

- Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)
- Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnjes laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saai step
- Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ...
- Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
- an God van djou vegjet het!
Daa het ek opgegroe, my broe
- En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
emosisoneel is.
- Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
- Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
- Ma as die ve'lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.
- Alliterasie*
Dit is so beknopt van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
- Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
- Uitropteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is
- Uitropteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.
- Uitropteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwyd word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → *Assonansie*
strate virrie karre moet saai-step
Waar die girilies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ... → *Uitroep-teken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is*
an God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekker disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Krieffgat!

Uitroep-teken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar! → *Uitroep-teken gebruik dat die spreker baie emosioneel is*

Ma as die ve-lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas, → *Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon*

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om horn te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir horn wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

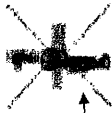
• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
 en dji skaars die hiemel boe kan sien → Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel boe kan sien nie.
 Waa snotnigs laaities haastig oor biesage → Assonansie
 strate virrie karre moet saastiep
 Waar die girlies nog moet rollers innie
 hare innie strate loop → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagga fumes innie lug ... →
 an God van djou vegjet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe
 Uitroopteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oo' my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
 Uitroopteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! → Uitroopteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
 Ma as die ve'lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se sletels raas, → Personifikasie : Sletels "raas". Beklemtoon
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind-al-die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.
 harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sletels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so bekomp van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Waa snotrijs laaities haastig oor biesage

Assonansie

strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellipsis : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvrietoo my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dij glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dij skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnjes laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saastep

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug

Uitropteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

en God van djou vegjet het!

Daa het ek opgegroe, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet'oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dij glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warm tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of nympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskofeke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so bekomp van baie mense en shacks dat jy nie die hemel boe kan sien nie.

Waa snothies laaities haastig oor biesage

Assonansie

strate virrie karre moet saaisstep

Waar die girllies nog moet rollers innie

hate innie strate loop

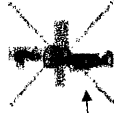
Ellipsis : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oō my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se siletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

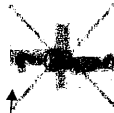
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hiemel boe kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saai step

Waar die girilies nog moet rollers innie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

hare innie strate loop ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!

Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al-die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

• **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwyd word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwyd.

• **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

• Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

• Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

• Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

• **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

- Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)
- Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnietjies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaststep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
an God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroe, my broe
- En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
- Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
- Ma as die ve lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.
- Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel boe kan sien nie.
Assonansie
- Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
- Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
emosioneel is
- Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is.
- Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
emosioneel is
- Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie : Eerder om sy
familie te hoor, hoor hy die geklingel van
sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuis - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwyd word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwyd.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is ^{Alliterasie}
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnietjies laaities haagstig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaisstep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve-lange na my family stêk wod en

ek hoo die guard se slietels raas,

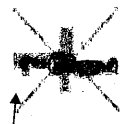
Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n iewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van slietels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnries laaities hgaastig oor biesage →
strate virrie karre moet saai step

Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop →
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry →
nie oorrie dagga fumes innie lug .... →
an God van djou vegjet het!
Daa het ek opgegroe, my broe

En as ek innie propvol tronk sir →
en kopvrietoo my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
Uitroep teken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroep teken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Slietels "raas". Beklemtoon
harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van slietels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuisde - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snothies laaities haastig oor biesage

strate virrie karre moet saai-step

Waar die girlies nog moet rollers innie

hare innie strate loop

Ellipsis: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Uitroopteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekkie disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroopteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vêr kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Ma as die ve-lange na my family stêk wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om horn te warn tien 'n iewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroopteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels -- wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is ^{Alliterasie}
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnigs laaities haagstig oor biesage →
strate virrie karre moet saai-step
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegjet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dji glattie vér kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie

emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se slietels raas, →

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelingebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en dji skaars die hiemel boe kan sien → Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnjes laaities haagstig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saai step
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop → Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ... →
an God van djou vegfiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekker disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve-lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas, →
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n iewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
  - Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
  - Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dweilgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

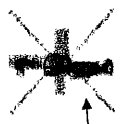
Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hemel boe kan sien
Waa snotnigs laaties haastig oor biesage
strate virrie karre moet saastiep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop ...
Waar 'n mens glattie lekkie asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djuo vegiet het!
Daa het ek opgegroeï, my broe

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel boe kan sien nie.
Assonansie

Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitrooptekens gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet'oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekker disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitrooptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djuo oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laatie
om hom te warm tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laatie.

Uitrooptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Persoonifikasie: Sleutels "raas": Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en dji skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnigs laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saastiep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loop
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie daggas fumes innie lug
en God van djiou vegiet het!
Daa het ek opgegroe, my broe

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel boe kan sien nie.
Assonansie

Ellips: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet'oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djiou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family sték wod en
ek hoo die guard se sletels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind-al-die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is ↗ *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
 en dji skaars die hiemel boe kan sien → Assonansie
 Waa snotnies laaities haastig oor biesage →
 strate virrie karre moet saaitesep
 Waar die girilies nog moet rollers innie
 hare innie strate loep → ↗ Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagga fumes innie lug ... → ↗ Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
 en God van djou vegiet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet oō my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Krieffgat!

↗ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vēr kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oē soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! → ↗ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
 Ma as die ve'lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se sietelis raas, → ↗ Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
 Dan soek ek in my mind al die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwyd duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwyd word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.
- **Strofe 2**
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.
- **Strofe 3**
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgbruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.
- **Interteks:** Die gedig het 'n **intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardfrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
 en dji skaars die hiemel boe kan sien
 Waa snotnigs laaities haastig oor biesage → *Assonansie*
 strate virrie karre moet saaiestep
 Waar die gurlies nog moet rollers innie
 hare innie strate loop → *Ellips*: Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
 Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
 nie oorrie dagg fumes innie lug ... →
 an God van djou vegjet het!
 Daa het ek opgegroeï, my broe
 Uitropteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
 en kopvriet'oo' my crimes, dan droem
 ek vannie nice time:
 vannie lekke disco's ...
 ennie daylight robberies ...
 ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
 en dji glattie vër kan sien oorrie baie shacks
 (Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
 Daa wag my mense nog vir my,
 wag al vi siewe djaar! → *Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is*
 Ma as die ve'lange na my family sték wod en
 ek hoo die guard se sletels raas, → *Personifikasie: Sleutels "raas"*. Beklemtoon
 Dan wish ek soe ek was by my laaitie
 om hom te warn tien 'n liewe soes mynel!
 Dan soek ek in my mind al die tye
 op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitropteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
 Personifikasie: Sleutels "raas". Beklemtoon
 harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**
- **Strofe 1**
Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats

(met apologie aan Toon van den Heever)

Alliterasie

Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

Assonansie

Waa snotnies laaities haastig oor biesage strate virrie karre moet saaitstep

Waar die girlies nog moet rollers innie

Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

hare innie strate loop ...

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry

nie oorrie dagga fumes innie lug ...

Uitroptekens gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

an God van djou vegjet het!

Daa het ek opgegroe, my broe

En as ek innie propvol tronk sir

en kopvriet oo' my crimes, dan droem

ek vannie nice time:

vannie lekke disco's ...

ennie daylight robberies ...

ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is

en dij glattie vér kan sien oorrie baie shacks

(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)

Daa wag my mense nog vir my,

wag al vi siewe djaar!

Uitroptekens gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family sték wod en

ek hoo die guard se sletels raas,

Dan wish ek soe ek was by my laaitie

om hom te warn tien 'n liewe soes myne!

Dan soek ek in my mind-al-die tye

op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon

harde realiteit van sy situasie. Eerder om sy

familie te hoor, hoor hy die geklingel van

sleutels - wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks**, Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.

- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

Inhoud

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

- Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

- Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die tronk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoëveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallele** met wat die spreker in die tronk sê en dink.